

BAĞ-KUR Genel Müdürlüğüne İlişkin Hizmet Binalarının Çevre Temizlik Vergisinden Muaf Olduğu

Bu karar; Bağ-Kur Genel Müdürlüğüne ilişkin hizmet binaları 1497 sayılı Yasanın 20/C maddesi hükmü gereğince çevre temizlik vergisinden muaf olup olmadığı hususuna ilişkindir.

T.C.

DANIŞTAY

9. Daire

Esas : 1995/1289

Karar: 1996/1100

Tarih : 27.03.1996

ÖZET: Bağ-Kur Genel Müdürlüğüne ilişkin hizmet binaları 1497 s. Yasanın 20/C maddesi hükmü gereğince çevre temizlik vergisinden muaftır.

(2464 sayılı BGK. m. mük. madde 44) (1479 sayılı Bağ-Kur K. m. 20)

KARAR METNİ:

Temyiz İsteminde Bulunan : ... Belediye Başkanlığı.

Vekili : Av.

Karşı Taraf : Bağ-Kur Genel Müdürlüğü.

Vekili : Av.

İstemin Özeti: Yükümlü Kurum tarafından ihtirazı kayıtla ödenen çevre temizlik vergisinin kanuni faizi ile birlikte iadesi istemiyle açılan davayı: 2464 s. Yasanın mükerrer 44. maddesinde, çevre temizlik vergisine tabi olmayan binalar arasında kuruma ilişkin binalar sayılmamakla birlikte, 1479 s. Bağ-Kur Yasasının 20/c maddesinde, kuruma ilişkin taşınır ve taşınmaz mallar bunların alım ve satım işlemleri ile Kurumun hizmet gereği ihtiyaç duyduğu Türkiye'de temini mümkün olmayan malların ithalinin ve kiralanmasının her türlü vergi resim ve harçtan muaf tutulacağı hükme bağlandığından çevre temizlik vergisinden muaf tutulması gereken kurumun hizmet binaları sebebiyle tahsil edilen verginin ret ve iadesi gerektiği ancak 2577 s. Yasada kanuni faize de hükmedilebileceği yolunda bir hüküm bulunmaması sebebiyle kurumun bu yöndeki talebinin kabul edilmesinin mümkün olmadığı gerekçesiyle kabul ederek tahsil edilen verginin ret ve iadesine karar veren Ankara 7. Vergi Mahkemesinin 27.2.1995 tarih ve 1995/266 s. kararının; 2464 s. Yasanın mükerrer 44. maddesinde düzenlenen muafiyetin genişletilmesinin kanuni olmadığı ileri sürülerek bozulması istemidir.

Savunmanın Özeti: Kanuni dayanaktan yoksun istemin reddi gerektiği yolundadır.

Savcı Yuva Ertan''ın Düşüncesi: İleri sürülen bozma nedenleri, 2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1 numaralı bendinde ön görülen sebeplerden hiçbirisine girmediğinden, temyiz isteğinin reddi ile hukuka ve usul hükümlerine uygun bulunan vergi mahkemesi kararının onanması gerekeceği düşünülmektedir.

Tetkik Hakimi Seyfullah Yıldıztekin''in Düşüncesi: İleri sürülen iddialar, usule ve hukuka uygun vergi mahkemesi kararının bozulmasını sağlayacak nitelikte bulunmadığından temyiz isteminin reddi gerekeceği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Hüküm veren Danıştay Dokuzuncu Dairesince işin gereği görüşüldü: Temyiz edilen Ankara 7. Vergi Mahkemesinin 27.2.1995 tarih ve 1995/266 s. kararında, 2577 s. İdari Yargılama Usulü Yasasının 49. maddesinin 1. fıkrasında sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisinin bulunmadığı anlaşıldığından temyiz isteminin reddine, anılan mahkeme kararının onanmasına,

27.03.1996 tarihinde **oybirliği** ile karar verildi.

Kaynak: DKD. Sayı 92

Telefon: +90 (312) 473 84 23

E-Posta: mts@mevzuattakip.com.tr

Adres: Çetin Emeç Bulvarı Hürriyet Cad. No: 2/12 Çankaya ANKARA